

William Faulkner

auteur	
wikipedia (NL)	nl.wikipedia.org/...
wikipedia (org)	en.wikipedia.org/...

William Cuthbert Faulkner (/ˈfɔːknər/; [2] [3] 25 september 1897 - 6 juli 1962) was een Amerikaanse schrijver. Hij is vooral bekend om zijn romans en korte verhalen die zich afspelen in het fictieve Yoknapatawpha County , Mississippi , een stand-in voor Lafayette County waar hij het grootste deel van zijn leven doorbracht. Faulkner, een Nobelprijswinnaar , is een van de meest gevierde schrijvers van de Amerikaanse literatuur , vaak beschouwd als de grootste schrijver van zuidelijke literatuur en beschouwd als een van de meest invloedrijke en belangrijke schrijvers van de 20e eeuw.

Willem Faulkner

Faulkner in 1954

Faulkner in 1954

Geboren

William Cuthbert Falkner 25 september 1897 New Albany, Mississippi , VS

Overleden

6 juli 1962 (64 jaar)

Byhalia, Mississippi , VS

Onderwijs

Universiteit van Mississippi (geen diploma)

Opmerkelijke werken

- Het geluid en de woede (1929)
- Terwijl ik sterf (1930)
- Heiligdom (1931)
- Licht in augustus (1932)
- Absalom, Absalom! (1936)
- Een fabel (1954)

Opmerkelijke onderscheidingen

- Nobelprijs voor Literatuur (1949)
- Nationale Boekenprijs (1951, 1955)
- Pulitzerprijs voor fictie (1955, 1963)

Echtgenoot

Estelle Oldham

(m. 1929)

Kinderen

1

Familieleden

Marjorie Finlay (derde neef) [1]

Handtekening

Faulkner werd geboren in New Albany, Mississippi , en groeide op in Oxford, Mississippi . Tijdens de Eerste Wereldoorlog sloot hij zich aan bij de Royal Canadian Air Force , maar diende niet in gevechten. Terugkerend naar Oxford, studeerde hij drie semesters aan de Universiteit van Mississippi voordat hij stopte. Hij verhuisde naar New Orleans , waar hij zijn eerste roman *Soldiers' Pay* (1925) schreef. Hij ging terug naar Oxford en schreef *Sartoris* (1927), zijn eerste werk dat zich afspeelt in Yoknapatawpha County. In 1929 publiceerde hij *The Sound and the Fury* . Het jaar daarop schreef hij *As I Lay Dying* . Later dat decennium schreef hij *Light in August* ; *Absalom, Absalom!*; en *The Wild Palms* . Hij werkte ook als scenarioschrijver en leverde bijdragen aan Howard Hawks 's *To Have and Have Not* en *The Big Sleep* , een bewerking van de roman van Raymond Chandler . De eerste film, een bewerking van de roman van Ernest Hemingway , is de enige film met bijdragen van twee Nobelprijswinnaars. [4]

Faulkners reputatie groeide na de publicatie van Malcolm Cowley 's *The Portable Faulkner*, en hij ontving in 1949 de Nobelprijs voor Literatuur voor “zijn krachtige en unieke bijdrage aan de moderne Amerikaanse roman”. [5] Hij is de enige in Mississippi geboren Nobelprijswinnaar. Twee van zijn werken, *A Fable* (1954) en *The Reivers* (1962), wonnen de Pulitzerprijs voor fictie . Faulkner stierf op 6 juli 1962 aan een hartaanval, na een val van zijn paard de maand ervoor. Ralph Ellison noemde hem “de grootste kunstenaar die het Zuiden heeft voortgebracht”.

Inhoud

Leven

bewerking

Kindertijd en erfgoed

bewerking

Faulkner werd beïnvloed door de verhalen van William Clark Falkner , zijn overgrootvader van vaderskant en naamgenoot.

Faulkner werd geboren op 25 september 1897 in New Albany, Mississippi , [6] als eerste van de vier zonen van Murry Cuthbert Falkner en Maud Butler. [7] Zijn familie behoorde tot de hogere middenklasse, maar “niet helemaal tot de oude feodale katoenaristocratie ”. [8] Nadat Maud Murry's plan om veehouder te worden in Texas had afgewezen, [9] verhuisde het gezin in 1902 naar Oxford , Mississippi, [10] waar Faulkners vader een pensionstal en ijzerhandel oprichtte voordat hij bedrijfsleider werd van de Universiteit van Mississippi . [11] [10] Behalve korte periodes elders woonde Faulkner de rest van zijn leven in Oxford. [7] [12]

Faulkner bracht zijn jeugd door met het luisteren naar verhalen die hem door zijn ouderen werden verteld - verhalen die de Burgeroorlog , slavernij, de Ku Klux Klan en de familie Faulkner omvatten. [13] De jonge William werd sterk beïnvloed door de geschiedenis van zijn familie en de regio waarin hij woonde. Mississippi kenmerkte zijn gevoel voor humor, zijn gevoel voor de tragische positie van “ zwarte en witte ” Amerikanen , zijn karakterisering van zuidelijke personages en zijn tijdloze thema's, inclusief fel intelligente mensen die achter de façades van goede oude jongens en simpele zielen

wonen. [14] Hij werd vooral beïnvloed door verhalen over zijn overgrootvader William Clark Falkner , die een bijna legendarische figuur in Noord-Mississippi was geworden. Geboren in armoede, was de oudere Falkner een strenge discipliner en was een kolonel van de Confederatie. Hij werd twee keer berecht en vrijgesproken van moord, werd lid van het Huis van Afgevaardigden van Mississippi en werd mede-eigenaar van een spoorweg voordat hij werd vermoord door een mede-eigenaar. Faulkner verwerkte veel aspecten uit de biografie van zijn overgrootvader in zijn latere werken. [15]

Faulkner blonk aanvankelijk uit op school en sloeg de tweede klas over. Vanaf ergens in de vierde en vijfde klas werd hij echter een stiller en meer teruggetrokken kind. Hij spijbelde af en toe en werd onverschillig over schoolwerk. In plaats daarvan raakte hij geïnteresseerd in het bestuderen van de geschiedenis van Mississippi . De achteruitgang van zijn schoolprestaties zette zich voort en Faulkner bleef uiteindelijk de elfde en twaalfde klas overdoen, zonder ooit zijn middelbareschooldiploma te halen. [13] Als tiener in Oxford had Faulkner een relatie met Estelle Oldham (1897-1972), de populaire dochter van majoor Lemuel en Lida Oldham, en hij geloofde ook dat hij met haar zou trouwen. [16] Estelle had echter tijdens hun romance relaties met andere jongens en in 1918 stelde Cornell Franklin (vijf jaar ouder dan Faulkner) haar ten huwelijk voordat Faulkner dat deed. Ze accepteerde. [17] [noot 1]

Reis naar het Noorden en vroege geschriften
bewerking

Toen hij 17 was, ontmoette Faulkner Phil Stone , die een belangrijke vroege invloed op zijn schrijven zou worden. Stone was vier jaar ouder dan hij en kwam uit een van de oudere families van Oxford; hij was gepassioneerd door literatuur en had bachelordiploma's van Yale en de Universiteit van Mississippi. Stone las en was onder de indruk van een deel van Faulkners vroege poëzie, en werd een van de eersten die Faulkners talent herkende en aanmoedigde. Stone begeleidde de jonge Faulkner en introduceerde hem in het werk van schrijvers zoals James Joyce , die Faulkners eigen schrijven beïnvloedde. Begin twintig gaf Faulkner gedichten en korte verhalen die hij had geschreven aan Stone in de hoop dat ze zouden worden gepubliceerd. Stone stuurde deze naar uitgevers, maar ze werden zonder uitzondering afgewezen. [18] In het voorjaar van 1918 reisde Faulkner naar Yale om bij Stone te wonen, zijn eerste reis naar het Noorden. [19] Via Stone ontmoette Faulkner schrijvers als Sherwood Anderson , Robert Frost en Ezra Pound . [20]

Tijdens de Eerste Wereldoorlog probeerde Faulkner zich bij het Amerikaanse leger aan te sluiten. Er zijn verslagen hiervan die erop wijzen dat hij werd afgewezen vanwege zijn ondergewicht en zijn korte gestalte van 1,65 m. [20] Andere verslagen beweren te bewijzen dat de bovengenoemde verslagen onjuist zijn. [21] Hoewel hij aanvankelijk van plan was zich bij het Britse leger aan te sluiten in de hoop tot officier te worden benoemd, [22] trad Faulkner in plaats daarvan toe tot de Royal Air Force (Canada) met een vervalste aanbevelingsbrief en verliet Yale om een opleiding te volgen in Toronto . [23] Hij nam dienst in Toronto op 10 juli 1918 als soldaat (Ile klasse), nr. 173799, bij de RAF (C) [24] , maar zag nooit actieve dienst in het buitenland tijdens de Eerste Wereldoorlog, alleen een opleiding in het rekruteringsdepot in Toronto. [25]

Faulkner is afgebeeld in militair uniform en pet, leunend op een wandelstok. Het onderschrift luidt "Royal Flying Corps". Faulkner als cadet bij de Canadese RAF, 1918

Op 4 januari 1919 werd hij ontslagen als soldaat (Ile klasse) vanwege het einde van de oorlog, na 179 dagen te hebben gediend. [26] Ondanks dat hij dit in zijn brieven beweerde, had Faulkner geen cockpittraining gehad en nooit gevlogen. [27] Toen hij in december 1918 naar Oxford terugkeerde, vertelde Faulkner valse oorlogsverhalen aan kennissen en veinsde zelfs een oorlogswond. [28]

In 1918 veranderde Faulkners achternaam van "Falkner" in "Faulkner". Volgens een verhaal maakte een slordige zetter een fout. Toen de drukfout op de titelpagina van zijn eerste boek verscheen, werd Faulkner gevraagd of hij de verandering wilde. Hij zou hebben geantwoord: "Het maakt niet uit hoe." [

29] Zijn Attestation Papers uit 1918 voor de RAF (C) vermelden zijn naam als “Faulkner”. In zijn adolescentie begon Faulkner bijna uitsluitend poëzie te schrijven. Hij schreef zijn eerste roman pas in 1925. Zijn literaire invloeden zijn diep en breed. Hij heeft ooit verklaard dat hij zijn vroege werk modelleerde naar het romantische tijdperk in het Engeland van de late 18e en vroege 19e eeuw. [7]

Hij bezocht de Universiteit van Mississippi, waar hij zich in 1919 inschreef en drie semesters studeerde voordat hij in november 1920 stopte. [30] Faulkner sloot zich aan bij de Sigma Alpha Epsilon- broederschap en jaagde zijn droom na om schrijver te worden. [31] Hij spijbelde vaak en kreeg een “D” voor Engels. Sommige van zijn gedichten werden echter gepubliceerd in campuspublicaties. [18] [32] In 1922 werd zijn gedicht “Portrait” gepubliceerd in het literaire tijdschrift Double Dealer in New Orleans . Het tijdschrift publiceerde drie jaar later zijn verzameling korte verhalen over “New Orleans”. [33] Nadat hij was gestopt, nam hij een reeks losse baantjes aan: bij een boekwinkel in New York City, als timmerman in Oxford en als postmeester van de Ole Miss. Hij nam ontslag bij de post met de verklaring: ‘Ik zal verdoemd zijn als ik voorstel om voor elke rondtrekkende schurk die twee centen heeft om te investeren in een postzegel, beschikbaar te zijn.’ [34]

New Orleans en vroege romans

bewerking

Fotografisch portret van Faulkner op borstlengte, en profiel naar rechts, pijp rokend, met kort haar en een snor.

Fotoportret van Faulkner zittend op een stoel.

Publiciteitsfoto's van Faulkner, zomer 1924

Tijdens een deel van zijn tijd in New Orleans woonde Faulkner in een huis in de Franse wijk (op de gele foto in het midden).

Terwijl de meeste schrijvers van Faulkners generatie naar Europa reisden en daar woonden, bleef Faulkner in de Verenigde Staten schrijven. [35] Faulkner bracht de eerste helft van 1925 door in New Orleans, Louisiana , waar veel bohémienkunstenaars en schrijvers woonden, met name in de Franse wijk waar Faulkner vanaf maart woonde. [36] Tijdens zijn tijd in New Orleans verschoof Faulkners focus van poëzie naar proza en maakte zijn literaire stijl een duidelijke overgang van Victoriaans naar modernistisch . [37] The Times-Picayune publiceerde verschillende van zijn korte prozawerken. [38]

Nadat hij direct beïnvloed was door Sherwood Anderson , schreef Faulkner zijn eerste roman, *Soldiers' Pay* , [7] in New Orleans. *Soldiers' Pay* en zijn andere vroege werken werden geschreven in een stijl die vergelijkbaar was met die van tijdgenoten Ernest Hemingway en F. Scott Fitzgerald , waarbij hij soms bijna exacte zinnen toe-eigende. [39] Anderson hielp bij de publicatie van *Soldiers' Pay* en *Mosquitoes* door ze aan te bevelen bij zijn uitgever. [40]

Het miniatuurhuisje op 624 Pirate's Alley, net om de hoek van de St. Louis Cathedral in New Orleans, is nu de locatie van Faulkner House Books, waar het ook dienstdoet als hoofdkwartier van de Pirate's Alley Faulkner Society. [41]

Nederlands Tijdens de zomer van 1927 schreef Faulkner zijn eerste roman die zich afspeelt in zijn fictieve Yoknapatawpha County, *Flags in the Dust* . Deze roman putte zwaar uit de tradities en geschiedenis van het Zuiden, waar Faulkner in zijn jeugd in verdiept was geweest. Hij was buitengewoon trots op de roman na voltooiing en hij geloofde dat het een aanzienlijke stap vooruit was ten opzichte van zijn vorige twee romans - echter, toen het ter publicatie werd ingediend bij Boni & Liveright , werd het afgewezen. Faulkner was kapot van deze afwijzing, maar uiteindelijk stond hij zijn literair agent, Ben Wasson, toe de tekst te bewerken, en de roman werd in 1929 gepubliceerd als *Sartoris* . [32] [40] [noot 2] Het werk was opmerkelijk omdat het zijn eerste roman was die over de Burgeroorlog ging in plaats van de hedendaagse nadruk op de Eerste Wereldoorlog en de erfenis

ervan. [42] Uiteindelijk zou Faulkners dochter, Jill, professor Douglas Day van de Universiteit van Virginia benaderen om de tekst te restaureren. Bijna een kwart van het oorspronkelijke manuscript was in 1929 door Wasson ingekort om te voldoen aan de eisen van uitgevers Harcourt en Brace. Day werkte vanuit een bewaard gebleven typescript en herstelde geschrapte passages, maar voegde ook minstens één sectie toe uit de gepubliceerde tekst. Deze nieuwe editie, gepubliceerd in 1973, herstelde ook Faulkners oorspronkelijke titel, *Flags in the Dust*. Een derde versie van Noel Polk heeft sindsdien die van Day vervangen en wordt beschouwd als de definitieve tekst van Random House, de huidige uitgever van Faulkners fictie. [43]

Het geluid en de woede

bewerking

Het geluid en de woede (1929)

In de herfst van 1928, net na zijn 31e verjaardag, begon Faulkner te werken aan *The Sound and the Fury*. Hij begon met het schrijven van drie korte verhalen over een groep kinderen met de achternaam Compson, maar begon al snel te voelen dat de personages die hij had gecreëerd beter geschikt zouden zijn voor een roman van volledige lengte. Misschien als gevolg van de teleurstelling over de aanvankelijke afwijzing van *Flags in the Dust*, was Faulkner nu onverschillig geworden tegenover zijn uitgevers en schreef hij deze roman in een veel experimentelere stijl. Bij de beschrijving van het schrijfproces voor dit werk zei Faulkner later: "Op een dag leek ik de deur te sluiten tussen mij en alle adressen en boekenlijsten van uitgevers. Ik zei tegen mezelf: 'Nu kan ik schrijven.'" [44] Na voltooiing stond Faulkner erop dat Wasson geen bewerkingen zou uitvoeren of leestekens zou toevoegen voor de duidelijkheid. [32]

1929-1931

bewerking

In 1929 trouwde Faulkner met Estelle Oldham, met Andrew Kuhn als getuige op de bruiloft. Estelle bracht twee kinderen mee uit haar eerdere huwelijk met Cornell Franklin en Faulkner hoopte zijn nieuwe gezin als schrijver te kunnen onderhouden. Faulkner en Estelle kregen samen één kind, dochter Jill (1933-2008). Hij begon met het schrijven van *As I Lay Dying* in 1929, terwijl hij nachtdiensten draaide in de University of Mississippi Power House. De roman werd gepubliceerd in 1930. [45]

Vanaf 1930 stuurde Faulkner een aantal van zijn korte verhalen naar verschillende nationale tijdschriften. Een aantal daarvan werd gepubliceerd en bracht hem genoeg inkomen op om een huis in Oxford te kopen voor zijn gezin, dat hij Rowan Oak noemde. [46] Gedreven door de wens om geld te verdienen, schreef Faulkner *Sanctuary*. [47] Met beperkte royalty's op zijn werk publiceerde hij korte verhalen in tijdschriften zoals *The Saturday Evening Post* om zijn inkomen aan te vullen. [48]

Licht in augustus en Hollywoodjaren

bewerking

Licht in augustus (1932)

In 1932 had Faulkner geld nodig. Hij vroeg Wasson om de rechten voor de serialisatie van zijn net voltooide roman, *Light in August*, voor \$ 5.000 aan een tijdschrift te verkopen, maar niemand accepteerde het aanbod. Toen bood MGM Studios Faulkner werk aan als scenarioschrijver in Hollywood. Faulkner was geen fervent filmbezoeker en had bedenkingen bij een baan in de filmindustrie. Zoals André Bleikasten opmerkt, "had hij dringend geld nodig en wist hij niet hoe hij dat moest krijgen... Dus ging hij naar Hollywood." [49] Er is opgemerkt dat auteurs zoals Faulkner niet altijd werden aangenomen vanwege hun schrijfvvaardigheid, maar "om het prestige te vergroten van de... schrijvers die hen inhuurden." [49] Hij arriveerde in mei 1932 in Culver City, Californië. De baan begon een sporadische relatie met de filmindustrie en met Californië, wat moeilijk was, maar hij hield vol om "een vast salaris te verdienen waarmee hij zijn familie thuis kon onderhouden." [50]

Aanvankelijk verklaarde hij dat hij graag aan Mickey Mouse-tekenfilms wilde werken , zich niet realiserend dat deze door Walt Disney Productions werden geproduceerd en niet door MGM. [51] Zijn eerste scenario was voor Today We Live , een bewerking van zijn korte verhaal “Turnabout”, dat gemengde reacties kreeg. Hij schreef vervolgens een verfilming van Sartoris die nooit werd geproduceerd. [48] Van 1932 tot 1954 werkte Faulkner aan ongeveer 50 films. [52] Begin 1944 schreef Faulkner een verfilming van het scenario van Ernest Hemingway 's roman To Have and Have Not . [53] De film was de eerste met Lauren Bacall en Humphrey Bogart in de hoofdrollen . Bogart en Bacall zouden de hoofdrollen spelen in Hawks' The Big Sleep , een andere film waaraan Faulkner werkte. [54]

Faulkner was zeer kritisch over wat hij in Hollywood aantrof en schreef brieven die “een vernietigende toon hadden en een ellendig portret schetsten van een literair kunstenaar gevangen in een cultureel Babylon .” [55] Veel geleerden hebben de aandacht gevestigd op het dilemma dat hij ervoer en de benarde situatie die hem ernstig ongelukkig maakte. [56] [50] [57] In Hollywood werkte hij met regisseur Howard Hawks , met wie hij snel een vriendschap ontwikkelde, omdat ze beiden van drinken en jagen hielden. Howard Hawks' broer, William Hawks , werd Faulkners agent in Hollywood . Faulkner bleef van de jaren dertig tot de jaren vijftig betrouwbaar werk vinden als scenarioschrijver. [40] [46] Tijdens zijn verblijf in Hollywood nam Faulkner een zwervend bestaan aan, waarbij hij korte tijd in hotels als het Garden of Allah Hotel verbleef en de bar van het Roosevelt Hotel en de Musso & Frank Grill frequenteerde , waar hij naar verluidt regelmatig achter de bar ging om zijn eigen Mint Juleps te mixen. [58] [59] Hij had een buitenechtelijke affaire met de secretaresse en scriptgirl van Hawks , Meta Carpenter. [60]

Met het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog, in 1942, probeerde Faulkner zich bij de Amerikaanse luchtmacht aan te sluiten , maar werd afgewezen. Hij werkte in plaats daarvan bij de lokale burgerbescherming . [61] De oorlog putte Faulkners enthousiasme uit. Hij beschreef de oorlog als “slecht voor het schrijven”. [62] Te midden van deze creatieve vertraging begon Faulkner in 1943 te werken aan een nieuwe roman die De Onbekende Soldaat uit de Eerste Wereldoorlog combineerde met De Passie van Christus . Gepubliceerd meer dan tien jaar later als A Fable , won het de Pulitzerprijs van 1954. [63] [64] De prijs voor A Fable was een controversiële politieke keuze. De jury had The Last Hunt van Milton Lott voor de prijs geselecteerd , maar professor John Hohenberg, beheerder van de Pulitzerprijs, wist de Pulitzer-commissie ervan te overtuigen dat Faulkner de prijs allang had moeten krijgen, ondanks dat A Fable een minder goed werk van hem was. De commissie negeerde vervolgens de selectie van de jury, tot grote ergernis van de leden. [65]

Tegen de tijd dat The Portable Faulkner werd gepubliceerd, waren de meeste van zijn romans al uitverkocht. [35]

Nobelprijs en latere jaren
bewerking

Faulkner staat afgebeeld in een stoel voor een stenen waterput. Hij kijkt naar links. Faulkner in 1954

Faulkner kreeg in 1949 de Nobelprijs voor Literatuur voor ‘zijn krachtige en artistiek unieke bijdrage aan de moderne Amerikaanse roman’. [66] De prijs werd het jaar daarop tijdens het banket uitgereikt, samen met de prijs van 1950 aan Bertrand Russell . [67]

Toen Faulkner in december 1950 Stockholm bezocht om de Nobelprijs in ontvangst te nemen, ontmoette hij Else Jonsson (1912-1996), de weduwe van journalist Thorsten Jonsson (1910-1950). Jonsson, van 1943 tot 1946 verslaggever voor Dagens Nyheter , had Faulkner in 1946 geïnterviewd en zijn werk aan Zweedse lezers voorgesteld. Faulkner en Else hadden een affaire die duurde tot eind 1953. Tijdens het banket waar ze elkaar in 1950 ontmoetten, introduceerde uitgever Tor Bonnier Else als de weduwe van de man die ervoor verantwoordelijk was dat Faulkner de Nobelprijs won. [68]

Nederlands Faulkners Nobelprijs-acceptatietoespraak over de onsterfelijkheid van de kunstenaars bevatte, hoewel kort, een aantal toespelingen en verwijzingen naar andere literaire werken. [69] Faulkner verafschuwde echter de roem en glorie die voortvloeiden uit zijn erkenning. Zijn afkeer was zo groot dat zijn 17-jarige dochter pas van de Nobelprijs hoorde toen ze tijdens de schooldag naar het kantoor van de directeur werd geroepen. [70] Hij begon met te zeggen: "Ik voel dat deze prijs niet aan mij als man is toegekend, maar aan mijn werk – een levenswerk in de doodstrijd en het zweet van de menselijke geest, niet voor glorie en allerm minst voor winst, maar om uit de materialen van de menselijke geest iets te creëren dat voorheen niet bestond. Dus deze prijs is alleen aan mij in vertrouwen. Het zal niet moeilijk zijn om een toewijding te vinden voor het geldgedeelte ervan dat in overeenstemming is met het doel en de betekenis van de oorsprong ervan." [71] Hij doneerde een deel van zijn Nobelprijsgeld 'om een fonds op te richten ter ondersteuning en aanmoediging van nieuwe fictieschrijvers', wat uiteindelijk resulteerde in de William Faulkner Foundation (1960–1970).

Controversieel is dat hij ooit heeft gezegd: "Televisie is voor negers ". Over dit onderwerp werd opgemerkt dat "voor veel blanke zuiderlingen niets veranderde met het einde van de slavernij, behalve de slavernij zelf." [72]

In 1951 ontving Faulkner de Chevalier de la Légion d'honneur -medaille van de regering van Frankrijk . [73]

Faulkner was van februari tot juni 1957 en opnieuw in 1958 de eerste Writer-in-Residence aan de Universiteit van Virginia in Charlottesville. [74] [75]

In 1961 begon Faulkner met het schrijven van zijn negentiende en laatste roman, *The Reivers* . De roman is een nostalgische herinnering, waarin een bejaarde grootvader een humoristische episode vertelt waarin hij en twee jongens een auto stalen om naar een bordeel in Memphis te rijden . In de zomer van 1961 voltooide hij de eerste versie. [76] Tijdens deze periode verwondde hij zichzelf bij een reeks valpartijen. [77]

Op 17 juni 1962 raakte Faulkner ernstig gewond bij een val van zijn paard, wat leidde tot trombose . Op 6 juli 1962, op 64-jarige leeftijd, kreeg hij een fatale hartaanval in Wright's Sanatorium in Byhalia, Mississippi . [7] [12] Faulkner is begraven met zijn familie op de begraafplaats St. Peter's in Oxford. [78]

Schrijven

bewerking

Een van Faulkners typemachines

Van begin jaren twintig tot het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog publiceerde Faulkner dertien romans en vele korte verhalen. Dit oeuvre vormde de basis van zijn reputatie en leverde hem op 52-jarige leeftijd de Nobelprijs op. Faulkners enorme oeuvre omvat gevierde romans zoals *The Sound and the Fury* (1929), *As I Lay Dying* (1930), *Light in August* (1932) en *Absalom, Absalom!* (1936). Hij was ook een productief schrijver van korte verhalen .

Faulkners eerste bundel korte verhalen, *These 13* (1931), bevat veel van zijn meest geprezen (en meest geanthologiseerde) verhalen, waaronder " A Rose for Emily ", " Red Leaves ", " That Evening Sun " en " Dry September ". Hij situeerde veel van zijn korte verhalen en romans in Yoknapatawpha County , dat gebaseerd was op en geografisch vrijwel identiek was aan Lafayette County (waarvan zijn geboorteplaats Oxford, Mississippi , de hoofdstad is). Yoknapatawpha was Faulkners "postzegel", en het grootste deel van zijn werk wordt door critici algemeen beschouwd als een van de meest monumentale fictieve creaties in de literatuurgeschiedenis. Drie van zijn romans, *The Hamlet* , *The Town* en *The Mansion* , gezamenlijk bekend als de Snopes-trilogie , documenteren de stad Jefferson en haar omgeving, terwijl een uitgebreide familie onder leiding van Flem Snopes zich insinueert in het

leven en de psyche van de bevolking. [79] Yoknapatawpha County wordt beschreven als een mentaal landschap. [80]

Zijn korte verhaal “ Een roos voor Emily ” was zijn eerste verhaal dat werd gepubliceerd in een groot tijdschrift, het Forum , maar kreeg weinig aandacht van het publiek. Na herzieningen en heruitgaven won het aan populariteit en wordt het nu beschouwd als een van zijn beste.

Faulkner schreef twee dichtbundels die in kleine oplage werden gepubliceerd, The Marble Faun (1924) en A Green Bough (1933), en een verzameling mysterieverhalen, Knight's Gambit (1949).

Stijl en techniek
bewerking

- De vredigste woorden. De vredigste woorden. Non fui. Sum. Fui. Non sum. Ergens hoorde ik ooit klokken luiden. Mississippi of Massachusetts. Ik was. Ik ben niet. Massachusetts of Mississippi. Shreve heeft een fles in zijn kofferbak. Ga je hem niet eens openmaken? Meneer en mevrouw Jason Richmond Compson kondigen de Drie keer aan. Dagen. Ga je hem niet eens openmaken? Het huwelijk van hun dochter Candace. Die drank leert je de middelen met het doel te verwarren . Ik ben. Drank. Ik was niet. Laten we Benjy's weiland verkopen, zodat Quentin naar Harvard kan gaan en ik mijn botten weer aan elkaar kan slaan. Ik zal dood zijn in... Was het een jaar, zei Caddy.

— Een voorbeeld van Faulkners proza in The Sound and the Fury (1929)

Carl Rollyson heeft betoogd dat Faulkner “als kunstenaar” geloofde dat “hij boven wereldse zorgen en zelfs moraliteit moest staan.” [81] Faulkner stond bekend om zijn experimentele stijl met nauwgezette aandacht voor dictie en cadans . In tegenstelling tot de minimalistische understatement van zijn tijdgenoot Ernest Hemingway , maakte Faulkner veelvuldig gebruik van de stream of consciousness-methode in zijn schrijven en schreef hij vaak zeer emotionele, subtiele, cerebrale, complexe en soms gotische of groteske verhalen over een breed scala aan personages, waaronder voormalige slaven of afstammelingen van slaven, arme blanke, agrarische of arbeidersklasse zuiderlingen en zuidelijke aristocraten.

De kritische ontvangst van Faulkner was destijds gemengd. The New York Times merkte op dat veel critici zijn werk beschouwden als ‘ruwe brokken pseudorealisme die relatief weinig waarde hadden als serieus werk’. [8] Zijn stijl is omschreven als ‘ondoorgrondelijk ingewikkeld’. [35]

In een interview met The Paris Review in 1956 merkte Faulkner op:

- Laat de schrijver chirurgie of metselen gaan doen als hij geïnteresseerd is in techniek. Er is geen mechanische manier om te schrijven, geen snelle manier. De jonge schrijver zou dwaas zijn om een theorie te volgen. Leer jezelf door je eigen fouten; mensen leren alleen door fouten. De goede kunstenaar gelooft dat niemand goed genoeg is om hem advies te geven. Hij is oppermachtig. Hoezeer hij de oude schrijver ook bewondert, hij wil hem verslaan.

In datzelfde interview zegt Jean Stein : “Sommige mensen zeggen dat ze je tekst niet begrijpen, zelfs niet nadat ze hem twee of drie keer hebben gelezen. Welke aanpak zou je hen aanraden?” Faulkner antwoordt: “Lees hem vier keer.”

Toen hem werd gevraagd naar zijn invloeden, zei Faulkner: “de boeken die ik las, zijn de boeken die ik kende en waar ik van hield toen ik een jonge man was en waar ik naar terugkeer zoals je dat doet bij oude vrienden: het Oude Testament , Dickens , Conrad , Cervantes , Don Quichot - ik lees dat elk jaar, zoals sommigen de Bijbel. Flaubert , Balzac - hij creëerde een intacte wereld van zichzelf, een

bloedstroom die door twintig boeken stroomt - Dostojevski , Tolstoj , Shakespeare . Ik lees af en toe Melville en van de dichters Marlowe , Campion , Jonson , Herrick , Donne , Keats en Shelley .” [82]

Net als zijn tijdgenoten James Joyce en T.S. Eliot gebruikt Faulkner verhalen en thema's uit de klassieke literatuur in een moderne context. Joyce modelleerde in Ulysses de reis van zijn held Leopold Bloom naar de avonturen van Odysseus . Eliot schreef in zijn essay “Ulysses, Order and Myth” dat “Door de mythe te gebruiken, door een continue parallel te manipuleren tussen hedendaagsheid en oudheid, volgt meneer Joyce een methode die anderen na hem moeten volgen. Zij zullen geen imitators zijn, net zomin als de wetenschapper die de ontdekkingen van een Einstein gebruikt bij het nastreven van zijn eigen, onafhankelijke, verdere onderzoek. Het is simpelweg een manier om te controleren, te ordenen, om vorm en betekenis te geven aan het immense panorama van futiliteit en anarchie dat de hedendaagse geschiedenis is.” [83] Faulkners toespelingen op eerdere auteurs blijken uit zijn titels; De titel van *The Sound and the Fury* komt van Macbeths monoloog : “Het is een verhaal / verteld door een idioot, vol geluid en woede, / dat niets betekent.” De opening van de roman wordt verteld vanuit het perspectief van de verstandelijk gehandicapte Benjy Compson. De titel van *As I Lay Dying* komt uit Homerus ' Odyssee , waar Agamemnon het in de verleden tijd zegt: “Terwijl ik stervende was, wilde de vrouw met de hondenogen mijn ogen niet sluiten terwijl ik afdaalde in Hades.” Faulkners roman daarentegen wordt verteld in de tegenwoordige tijd. [84] De titel van *Go Down, Moses* komt uit een Afro-Amerikaanse spiritual , en het boek is opgedragen “Aan Mammy / Caroline Barr / Mississippi / [1840-1940] Die in slavernij werd geboren en die mijn familie een onvoorwaardelijke trouw gaf en mijn jeugd een onmetelijke toewijding en liefde.” [85]

Thema's en analyse
bewerking

Faulkner was tegen gedwongen desegregatie en betoogde dat activisten voor burgerrechten ‘langzaam te werk’ moesten gaan en gematigder in hun standpunten moesten zijn. [86] De essayist en romanschrijver James Baldwin was zeer kritisch over zijn opvattingen over integratie. [87] Ralph Ellison zei dat ‘niemand in de Amerikaanse fictie zoveel heeft gedaan om de persoonlijkheidstypen van de neger te onderzoeken als Faulkner.’ [88]

De New Critics raakten geïnteresseerd in Faulkners werk, waarbij Cleanth Brooks *The Yoknapatawpha Country* schreef en Michael Millgate *The Achievement of William Faulkner* . Sindsdien hebben critici Faulkners werk bekeken vanuit andere benaderingen, zoals feministische en psychoanalytische methoden. [40] [89] Faulkners werken worden geplaatst binnen de literaire tradities van het modernisme en de Southern Renaissance . [90]

De Franse filosoof Albert Camus schreef dat Faulkner met succes de klassieke tragedie naar de twintigste eeuw importeerde door middel van zijn ‘eindeloos ontvouwende spiraal van woorden en zinnen die de spreker naar de afgrond van het lijden voert dat in het verleden begraven ligt’. [91]

Nalatenschap

bewerking

Een wit huis tussen de bomen Faulkner's huis Rowan Oak wordt onderhouden door de Universiteit van Mississippi .

Een Parijse straat vernoemd naar Faulkner

Invloed

bewerking

Faulkner wordt algemeen beschouwd als een vooraanstaande figuur in de zuidelijke literatuur ; Flannery O'Connor schreef dat “alleen al de aanwezigheid van Faulkner in ons midden een groot verschil maakt in wat de schrijver zichzelf wel en niet kan toestaan te doen. Niemand wil dat zijn muilezel en wagen stilstaan op hetzelfde spoor waar de Dixie Limited met veel lawaai overheen

raast". [92] In 1943, terwijl hij bij Warner Brothers werkte, schreef Faulkner een bemoedigende brief aan een jonge schrijver uit Mississippi, Eudora Welty . [93] Volgens criticus en vertaler Valerie Miles is Faulkners invloed op de Latijns-Amerikaanse fictie aanzienlijk, met fictieve werelden gecreëerd door Gabriel García Márquez (Macondo) en Juan Carlos Onetti (Santa Maria) die "helemaal in de stijl van" Yoknapatawpha liggen, en dat " Carlos Fuentes 's The Death of Artemio Cruz niet zou bestaan als As I Lay Dying er niet was geweest ". [94] Fuentes zelf noemde Faulkner een van de schrijvers die het belangrijkste voor hem waren. [95] Faulkner had grote invloed op Mario Vargas Llosa , met name op zijn vroege romans The Time of the Hero , The Green House en Conversation in The Cathedral . Vargas Llosa heeft beweerd dat hij tijdens zijn studententijd meer van Yoknapatawpha leerde dan van de lessen. [96] Jorge Luis Borges wordt gecrediteerd voor de vertaling van Faulkners The Wild Palms in het Spaans, hoewel Douglas Day gelooft dat het niet onmogelijk is dat Borges' moeder de vertaling heeft gedaan. Day gelooft ook dat Borges' diepe onderdompeling in en studie van The Wild Palms hem ertoe kunnen hebben aangezet de roman als zijn eigen schrijfvorm te laten varen. [97] [98]

De werken van William Faulkner hebben een duidelijke invloed gehad op de Franse romanschrijver Claude Simon [99] en de Portugese romanschrijver António Lobo Antunes . [100] Cormac McCarthy is beschreven als een "leerling van Faulkner". [101]

In The Elements of Style citeert EB White Faulkner: "Als de ervaringen van Walter Mitty , van Dick Diver , van Rabbit Angstrom voor het moment echt leken voor talloze lezers, als we bij het lezen van Faulkner bijna het gevoel hebben dat we in Yoknapatawpha County wonen tijdens de neergang van het Zuiden, dan komt dat omdat de gebruikte details definitief zijn, de termen concreet." Later wordt Faulkners stijl gecontrasteerd met die van Hemingway . [102]

Na zijn dood woonden Estelle en hun dochter Jill in Rowan Oak tot Estelle's dood in 1972. Het pand werd datzelfde jaar verkocht aan de Universiteit van Mississippi . Het huis en de meubels worden grotendeels onderhouden zoals in Faulkner's tijd. Faulkner's krabbels zijn bewaard gebleven op de muur, inclusief de dag-tot-dag schets van een week die hij op de muren van zijn kleine studeerkamer schreef om hem te helpen de plotwendingen in zijn roman A Fable bij te houden . [103] Een deel van Faulkner's Nobelprijswinsten ging naar de oprichting van de William Faulkner Foundation . Deze gaf een prijs voor opmerkelijke debuutroman; winnaars waren onder meer John Knowles ' A Separate Peace , Thomas Pynchon 's V. , Cormac McCarthy 's The Orchard Keeper , Robert Coover 's The Origin of the Brunists en Frederick Exley 's A Fan's Notes . Vanaf 1981 werd dit de PEN/Faulkner Award for Fiction , opgericht door onder andere Mary Lee Settle als alternatief voor de National Book Award. [104]

Sommige van Faulkners werken zijn verfilmd. Deze hebben een gepolariseerde reactie gekregen, waarbij veel critici beweerden dat Faulkners werken "onverfilmbaar" zijn. [105] Faulkners laatste werk, The Reivers , werd in 1969 verfilmd met Steve McQueen in de hoofdrol . [106] Tommy Lee Jones ' neo-westernfilm The Three Burials of Melquiades Estrada was deels gebaseerd op Faulkners As I Lay Dying . [107]

Tijdens de nazibezetting van Frankrijk in de Tweede Wereldoorlog verbood de Duitse bezetter de Amerikaanse literatuur. Er ontstond een zwarte markt voor Amerikaanse boeken en het lezen van werken van Hemingway en Faulkner werd een daad van verzet. [108] Faulkner blijft bijzonder populair in Frankrijk, waar een peiling uit 2009 hem de op één na populairste schrijver noemde (na Marcel Proust). De tijdgenoot Jean-Paul Sartre stelde dat "voor jonge mensen in Frankrijk, Faulkner een god is", en Albert Camus maakte een toneelbewerking van Faulkners Requiem voor een non . [109] In Jean-Luc Godards Breathless citeert Patricia (Jean Seberg) The Wild Palms : "Tussen verdriet en niets, zal ik verdriet dragen." [110]

Hij won ook tweemaal de Amerikaanse National Book Award , voor Collected Stories in 1951 [111] en A Fable in 1955. [112]

De United States Postal Service gaf op 3 augustus 1987 een postzegel van 22 cent ter ere van hem uit. [113] Faulkner was ooit postmeester geweest aan de Universiteit van Mississippi en schreef in zijn ontslagbrief uit 1923:

- Zolang ik onder het kapitalistische systeem leef, verwacht ik dat mijn leven beïnvloed zal worden door de eisen van rijke mensen. Maar ik zal verdoemd zijn als ik voorstel om voor elke rondtrekkende schurk die twee centen heeft om in een postzegel te investeren, te dienen. Dit, mijnheer, is mijn ontslag. [114]

Op 10 oktober 2019 werd bij Rowan Oak in Oxford, Mississippi, een historische markering van de Mississippi Writers Trail geplaatst ter ere van de bijdragen van William Faulkner aan het Amerikaanse literaire landschap. [115]

Collecties

bewerking

De manuscripten van de meeste werken van Faulkner, correspondentie, persoonlijke documenten en meer dan 300 boeken uit zijn werkbibliotheek bevinden zich in de Albert and Shirley Small Special Collections Library van de Universiteit van Virginia , waar hij een groot deel van zijn tijd doorbracht in zijn laatste jaren. De bibliotheek herbergt ook enkele persoonlijke bezittingen van de schrijver en de documenten van belangrijke medewerkers en wetenschappers van Faulkner, zoals zijn biograaf Joseph Blotner , bibliograaf Linton Massey en Random House-redacteur Albert Erskine.

Southeast Missouri State University , waar het Center for Faulkner Studies is gevestigd, bezit ook een royale collectie Faulkner-materiaal, waaronder eerste drukken, manuscripten, brieven, foto's, kunstwerken en veel materiaal over Faulkners tijd in Hollywood. De universiteit bezit veel persoonlijke dossiers en brieven van Joseph Blotner , evenals boeken en brieven die ooit toebehoorden aan Malcolm Cowley. De universiteit verwierf de collectie dankzij een genereuze schenking van Louis Daniel Brodsky, een verzamelaar van Faulkner-materiaal, in 1989.

Ander belangrijk materiaal van Faulkner bevindt zich in de Universiteit van Mississippi , het Harry Ransom Center en de New York Public Library .

De archieven van Random House aan de Columbia University bevatten ook brieven van en aan Faulkner. [116] [117]

In 1966 heeft de United States Military Academy een William Faulkner-kamer in haar bibliotheek ingewijd. [61]

Geselecteerde lijst van werken

Bibliografie

Korte verhalen

Year	Title	First published in	First collected in	Notes	Ref.
1919	Landing in Luck	The Mississippian	Early Prose and Poetry	[54]	

Year	Title	First published in	First collected in	Notes	Ref.
1922	The Hill	The Mississippian	Early Prose and Poetry	[55]	
1922	Nympholepsy	The Mississippian	Uncollected Stories of William Faulkner	[56]	
1925	New Orleans	The Double Dealer	New Orleans Sketches	The name "New Orleans Sketches" applies to several sketches published in the same issue of The Double Dealer.	[57]
1925	Frankie and Johnny	Mississippi Quarterly	Uncollected Stories of William Faulkner	One of the previous New Orleans Sketches; later rewritten as "The Kid Learns"	[54]
1925	Chartres Street	The Times-Picayune	New Orleans Sketches	[58]	
1925	Damon and Pythias Unlimited	The Times-Picayune	New Orleans Sketches	[58]	
1925	Home	The Times-Picayune	New Orleans Sketches	[54]	
1925	Jealousy	The Times-Picayune	New Orleans Sketches	[54]	
1925	Cheest	The Times-Picayune	New Orleans Sketches	[58]	
1925	Out of Nazareth	The Times-Picayune	New Orleans Sketches	[56]	
1925	The Kingdom of God	The Times-Picayune	New Orleans Sketches	[54]	
1925	The Rosary	The Times-Picayune	New Orleans Sketches	[59]	
1925	The Cobbler	The Times-Picayune	New Orleans Sketches	[58]	
1925	Chance	The Times-Picayune	New Orleans Sketches	[58]	
1925	Sunset	The Times-Picayune	New Orleans Sketches	[59]	
1925	The Kid Learns	The Times-Picayune	New Orleans Sketches	[54]	
1925	Liar	The Times-Picayune	New Orleans Sketches	[54]	
1925	Episode	The Times-Picayune	New Orleans Sketches	[54]	
1925	Country Mice	The Times-Picayune	New Orleans Sketches	[58]	
1925	Yo Ho and Two Bottles of Rum	The Times-Picayune	New Orleans Sketches	[60]	
1930	A Rose for Emily	The Forum	These 13		

Year	Title	First published in	First collected in	Notes	Ref.
The Portable Faulkner					
The Collected Stories of William Faulkner	[61]				
1930	Honor	The American Mercury	Dr. Martino and Other Stories		
The Collected Stories of William Faulkner	[54]				
1930	Thrift	The Saturday Evening Post	Uncollected Stories of William Faulkner	[61]	
1930	Red Leaves	The Saturday Evening Post	These 13		
The Portable Faulkner					
The Collected Stories of William Faulkner	[62]				
1931	Dry September	Scribner's Magazine	These 13		
The Collected Stories of William Faulkner	[63]				
1931	That Evening Sun	The American Mercury	These 13		
The Portable Faulkner					
The Collected Stories of William Faulkner	[64]				
1931	Ad Astra	American Caravan	These 13		
The Portable Faulkner					
The Collected Stories of William Faulkner	[65]				
1931	Hair	The American Mercury	These 13		
The Collected Stories of William Faulkner	[54]				
1931	Spotted Horses	Scribner's Magazine	The Portable Faulkner		

Year	Title	First published in	First collected in	Notes	Ref.
Uncollected Stories of William Faulkner	Later revised and incorporated into the novel The Hamlet	[59]			
1931	The Hound	Scribner's Magazine	Dr. Martino and Other Stories		
Uncollected Stories of William Faulkner	Later revised and incorporated into the novel The Hamlet	[66]			
1931	Fox Hunt	Harper's Magazine	Dr. Martino and Other Stories		
The Collected Stories of William Faulkner	[54]				
1931	Victory	—	These 13		
The Collected Stories of William Faulkner	[60]				
1931	All the Dead Pilots	—	These 13		
The Collected Stories of William Faulkner	[58]				
1931	Crevasse	—	These 13		
The Collected Stories of William Faulkner	[67][58]				
1931	A Justice	—	These 13		
The Collected Stories of William Faulkner	[68]				
1931	Mistral	—	These 13		
The Collected Stories of William Faulkner	[69]				
1931	Divorce in Naples	—	These 13		
The Collected Stories of William Faulkner	[58]				
1931	Carcassonne	—	These 13		

Year	Title	First published in	First collected in	Notes	Ref.
The Collected Stories of William Faulkner	[58]				
1931	Dr. Martino	—	Dr. Martino and Other Stories		
The Collected Stories of William Faulkner	[70]				
1931	Idyll in the Desert	Random House	Uncollected Stories of William Faulkner	Published in a limited edition run of 400 copies	[54]
1932	Miss Zilphia Gant	Book Club of Texas	Uncollected Stories of William Faulkner	Published in a print run of 300 copies	[56]
1932	Death Drag	Scribner's Magazine	Dr. Martino and Other Stories		
The Portable Faulkner					
The Collected Stories of William Faulkner	[66]				
1932	Centaur in Brass	The American Mercury	The Collected Stories of William Faulkner	[58]	
1932	Once Aboard the Lugger (I)	Contempo	Uncollected Stories of William Faulkner	[56]	
1932	Lizards in Jamshyd's Courtyard	The Saturday Evening Post	Uncollected Stories of William Faulkner	Later revised and incorporated into the novel The Hamlet	[71]
1932	Turn About	The Saturday Evening Post	Dr. Martino and Other Stories		
The Collected Stories of William Faulkner	[60]				
1932	Smoke	Harper's Magazine	Dr. Martino and Other Stories		
Knight's Gambit	[59]				
1932	Mountain Victory	The Saturday Evening Post	Dr. Martino and Other Stories		
The Collected Stories of William Faulkner	[72]				
1933	There Was a Queen	Scribner's Magazine	Dr. Martino and Other Stories		

Year	Title	First published in	First collected in	Notes	Ref.
The Collected Stories of William Faulkner	[59]				
1933	Artist at Home	Story	The Collected Stories of William Faulkner	[58]	
1933	Beyond	The Saturday Evening Post	Dr. Martino and Other Stories		
The Collected Stories of William Faulkner	[73]				
1934	Elly	Story	Dr. Martino and Other Stories		
The Collected Stories of William Faulkner	[54]				
1934	Pennsylvania Station	The American Mercury	The Collected Stories of William Faulkner	[56]	
1934	Wash	Harper's Magazine	Dr. Martino and Other Stories		
The Portable Faulkner					
The Collected Stories of William Faulkner	[74]				
1934	A Bear Hunt	The Saturday Evening Post	The Collected Stories of William Faulkner		
Big Woods	[54]				
1934	The Leg	—	Dr. Martino and Other Stories		
The Collected Stories of William Faulkner	[54]				
1934	Black Music	—	Dr. Martino and Other Stories		
The Collected Stories of William Faulkner	[58]				
1934	Mule in the Yard	Scribner's Magazine	The Collected Stories of William Faulkner	[75]	

Year	Title	First published in	First collected in	Notes	Ref.
1934	Ambuscade	The Saturday Evening Post	Uncollected Stories of William Faulkner	Later revised and incorporated into the novel The Unvanquished	[76]
1934	Retreat	The Saturday Evening Post	Uncollected Stories of William Faulkner	[56]	
1934	Lo!	Story	The Collected Stories of William Faulkner	[56]	
1934	Raid	The Saturday Evening Post	The Portable Faulkner		
Uncollected Stories of William Faulkner	Later revised and incorporated into the novel The Unvanquished	[59]			
1935	Skirmish at Sartoris	Scribner's Magazine	Uncollected Stories of William Faulkner	Originally titled "Drusilla", renamed when it was revised and incorporated into the novel The Unvanquished	[59]
1935	Golden Land	The American Mercury	The Collected Stories of William Faulkner	[54]	
1935	That Will Be Fine	The American Mercury	The Collected Stories of William Faulkner	[59]	
1935	Uncle Willy	The American Mercury	The Collected Stories of William Faulkner	[60]	
1935	Lion	Harper's Magazine	Uncollected Stories of William Faulkner	Later revised and incorporated into the novel Go Down, Moses	[54]
1936	The Brooch	Scribner's Magazine	The Collected Stories of William Faulkner	[58]	
1936	Two Dollar Wife	College Life	Uncollected Stories of William Faulkner	[77]	
1936	Fool About a Horse	Scribner's Magazine	Uncollected Stories of William Faulkner	Later revised and incorporated into the novel The Hamlet	[54]
1936	The Unvanquished	The Saturday Evening Post	Uncollected Stories of William Faulkner	Later revised and incorporated into the novel The Unvanquished as "Riposte in Tertio"	[59]

Year	Title	First published in	First collected in	Notes	Ref.
1936	Vendee	The Saturday Evening Post	Uncollected Stories of William Faulkner	Later revised and incorporated into the novel The Unvanquished	[60]
1937	Monk	Scribner's Magazine	Knight's Gambit	[56]	
1939	Barn Burning	Scribner's Magazine	The Collected Stories of William Faulkner	Later revised and incorporated into the novel The Hamlet	[58]
1939	Hand Upon the Waters	The Saturday Evening Post	Knight's Gambit	[54]	
1940	A Point of Law	Collier's	Uncollected Stories of William Faulkner	Later revised and incorporated into the novel Go Down, Moses	[56]
1940	The Old People	Harper's Magazine	Big Woods		
Uncollected Stories of William Faulkner	Later revised and incorporated into the novel Go Down, Moses and included in Big Woods	[56]			
1940	Pantaloon in Black	Harper's Magazine	Uncollected Stories of William Faulkner	Later revised and incorporated into the novel Go Down, Moses	[54]
1940	Gold Is Not Always	Atlantic Monthly	Uncollected Stories of William Faulkner	[54]	
1940	Tomorrow	The Saturday Evening Post	Knight's Gambit	[60]	
1941	Go Down, Moses	Collier's	Uncollected Stories of William Faulkner	Later revised and incorporated into the novel Go Down, Moses	[54]
1941	The Tall Men	The Saturday Evening Post	The Collected Stories of William Faulkner	[59]	
1942	Two Soldiers	The Saturday Evening Post	The Collected Stories of William Faulkner	[60]	
1942	Delta Autumn	Story	The Portable Faulkner		
Uncollected Stories of William Faulkner	Later revised and incorporated into the novel Go Down, Moses	[58]			
1942	The Bear	The Saturday Evening Post	The Portable Faulkner		
Big Woods					

Year	Title	First published in	First collected in	Notes	Ref.
Uncollected Stories of William Faulkner	Revised and incorporated into the novel Go Down, Moses and included in both The Portable Faulkner and Big Woods	[78]			
1943	Afternoon of a Cow	Fontaine	Uncollected Stories of William Faulkner	Later revised and incorporated into the novel The Hamlet;	
originally published in French	[65]				
1943	Shingles for the Lord	The Saturday Evening Post	The Collected Stories of William Faulkner	[59]	
1943	My Grandmother Millard and General Bedford				
Forrest and the Battle of Harrykin Creek	Story	The Collected Stories of William Faulkner	[79]		
1943	Shall Not Perish	Story	The Collected Stories of William Faulkner	[59]	
1946	An Error in Chemistry	Ellery Queen's Mystery Magazine	Knight's Gambit	[54]	
1948	A Courtship	Sewanee Review	The Collected Stories of William Faulkner	[58]	
1949	Knight's Gambit	—	Knight's Gambit	A shorter version remains unpublished.	[54]
1950	A Name for the City	Harper's Magazine	—	Revised version used for Act I prologue of Requiem for a Nun	[80]
1951	Notes on a Horsethief	Levee Press	—	Also published in Vogue in 1954 and incorporated into A Fable (1954)	[81]
1954	Mississippi	Holiday	William Faulkner: Stories	[56]	
1954	Sepulture South: Gaslight	Harper's Bazaar	Uncollected Stories of William Faulkner	[59]	
1955	Race at Morning	The Saturday Evening Post	Big Woods		

Year	Title	First published in	First collected in	Notes	Ref.
Uncollected Stories of William Faulkner	Revised for inclusion in Big Woods	[59]			
1955	By the People	Mademoiselle	—	Incorporated into chapter 13 of The Mansion	[82]
1962	Hell Creek Crossing	The Saturday Evening Post	—	20 page excerpt from a draft of The Reivers	[83]
1965	Mr. Acarius	The Saturday Evening Post	Uncollected Stories of William Faulkner	[56]	
1967	The Wishing Tree	Random House	—	Faulkner's only children's book, written in 1927	[84]
1971	Al Jackson	William Faulkner und die humoristische Tradition des amerikanischen Südens	Uncollected Stories of William Faulkner	[65]	
1973	And Now What's To Do	Mississippi Quarterly	—	[58]	
1976	Music - Sweeter than the Angels Sing	Southern Review	—	[56]	
1976	The Priest	Mississippi Quarterly	Uncollected Stories of William Faulkner	[59]	
1976	Mayday	University of Notre Dame Press	—	[56]	
1979	Don Giovanni	Mississippi Quarterly	Uncollected Stories of William Faulkner	[54]	
1979	Peter	—	Uncollected Stories of William Faulkner	[56]	
1979	A Portrait of Elmer	The Georgia Review	Uncollected Stories of William Faulkner	[59]	
1979	Adolescence	—	Uncollected Stories of William Faulkner	[58]	
1979	Snow	—	Uncollected Stories of William Faulkner	[59]	
1979	Moonlight	—	Uncollected Stories of William Faulkner	[56]	

Year	Title	First published in	First collected in	Notes	Ref.
1979	With Caution and Dispatch	Esquire	Uncollected Stories of William Faulkner	[60]	
1979	Hog Pawn	—	Uncollected Stories of William Faulkner	Revised and incorporated into the novel The Mansion as the fourteenth chapter	[85]
1979	A Dangerous Man	—	Uncollected Stories of William Faulkner	[58]	
1979	A Return	—	Uncollected Stories of William Faulkner	[59]	
1979	The Big Shot	—	Uncollected Stories of William Faulkner	An alternate version without the Popeye plot (titled "Dull Tale") was not published.	[86]
1979	Once Aboard the Lugger (II)	—	Uncollected Stories of William Faulkner	[56]	
1979	Evangeline	The Atlantic	Uncollected Stories of William Faulkner	Written around 1931	[87]
1988	Love	The Missouri Review	—	Written around 1921	[88]
1995	Christmas Tree	The Yale Review	—	Written around 1921 but rediscovered at the Rosenbach Museum and Library in 1970	[89]
1995	Rose of Lebanon	The Oxford American	—	Written in 1930 but rejected by literary magazines, reworked into "A Return" in 1938	[90]
1999	Lucas Beauchamp	Virginia Quarterly Review	—	1948 excerpt of Intruder in the Dust reworked into short story. The extent of Faulkner's involvement is unclear.	

- Het geluid en de woede (1929)
- Terwijl ik sterf (1930)
- Heiligdom (1931)
- Licht in augustus (1932)

- Absalom, Absalom! (1936)
- De Wilde Palmen (1939)
- Het gehucht (1940)
- Ga naar beneden, Mozes (1942)
- Indringer in het stof (1948)
- Een fabel (1954)
- De stad (1957)
- Het landhuis (1959)
- De Reivers (1962)

Filmografie

- Vlees (1932)
- Vandaag leven we (1933)
- Het verhaal van Temple Drake (1933)
- Onderzeebootpatrouille (1938)
- Luchtmacht (1943)
- Hebben en niet hebben (1944)
- De Grote Slaap (1946)
- Land van de farao's (1955)

Noten en referenties

bewerking
Notities
bewerking

Hij stelde haar voor om met hem te trouwen voordat Faulkner dat deed. Haar ouders stonden erop dat ze met Franklin zou trouwen om verschillende redenen: hij was afgestudeerd in de rechten aan Ole Miss, was onlangs benoemd tot majoor in de Nationale Garde van het leger van Hawaï en kwam uit een respectabele familie met wie ze oude vrienden waren. [17]

- De originele versie werd in 1973 uitgegeven als *Flags in the Dust* .

Citaten en referenties

The Straits Times , Singapore. 21 november 1968. "The Bartered Bride, met Marjorie in de hoofdrol". "Faulkner, William" . Lexico.com . Gearchiveerd van het origineel op 24 september 2021.

"Faulkner" . Merriam-Webster.com Woordenboek . Merriam-Webster.

Phillips (1980) , blz. 50.

"De Nobelprijs voor Literatuur 1949" . NobelPrize.org . Gearchiveerd van het origineel op 2 juni 2020 . Geraadpleegd op 4 januari 2023 .

Minter (1980) , blz. 1.

MWP: William Faulkner (1897–1962) Gearchiveerdop 1 november 2015, op deWayback Machine, OleMiss.edu; geraadpleegd op 26 september 2017.

"Faulkners huis, familie en erfgoed vormden de oorsprong van Yoknapatawpha County".The New York Times. 7 juli 1962.Gearchiveerdvan het origineel op 18 december 2020.Geraadpleegd op 17 juni

2021.

Minter (1980) , blz. 7.

Minter (1980), p. 8.

O'Connor (1959) , blz. 4.

William Faulkner op Nobelprize.org Edit this at Wikidata

Minter, David L. William Faulkner, Zijn leven en werk. Baltimore, MD: Johns Hopkins University Press, 1980; ISBN 0-8018-2347-1

"William Faulkner's Demons" . The New Yorker . 18 november 2020. Geraadpleegd op 3 maart 2023 .

O'Connor (1959) , blz. 4-5.

Parini (2004) , blz. 22-29.

Parini (2004)

. 36-37.

Coughlan, Robert. De privéwereld van William Faulkner, New York: Harper & Brothers, 1953 ISBN 0-8154-0424-7

Zeitlin (2016) , blz. 15.

O'Connor (1959), p. 5.

Zeitlin (2016) , blz. 17-18.

Zeitlin (2016) , blz. 15-17.

Zeitlin (2016) , blz. 17, 20.

"Attestatieformulier: William Faulkner" . Fold3.com . Nationaal Archief: Ministerie van Oorlog. 1919 . Geraadpleegd op 23 maart 2025 .

Watson, James G. (2002). William Faulkner: Zelfpresentatie en performance . Austin: University of Texas Press. ISBN 978-0-292-79151-0.

"Attestatieformulier: William Faulkner" . Fold3.com . Nationaal Archief: Ministerie van Oorlog. 1919 . Geraadpleegd op 23 maart 2025 .

Zeitlin (2016) , blz. 24-25.

Zeitlin (2016) , blz. 26-27.

Nelson, Randy F. The Almanac of American Letters Los Altos, Californië: William Kaufmann, Inc., 1981: pp. 63-64. ISBN 0-86576-008-X

"University of Mississippi: William Faulkner" . Olemiss.edu. Gearchiveerd van het origineel op 22 september 2010. Geraadpleegd op 27 september 2010 .

Messenger, Christian K. (1983). Sport en de geest van spel in Amerikaanse fictie: Hawthorne tot Faulkner . Columbia University Press. p. 219. ISBN 978-0-231-51661-7. Gearchiveerd van het origineel op 2 maart 2022. Geraadpleegd op 2 maart 2022 .

Porter, Carolyn. William Faulkner Gearchiveerd op 2 december 2020, op de Wayback Machine, New York: Oxford University Press, 2007; ISBN 0-19-531049-7

Koch (2007) , blz. 57.

O'Connor (1959) , blz. 6.

Pikoulis (1982), p. ix.

Koch (2007) , blz. 55-56.

Koch (2007) , blz. 56, 58.

Koch (2007) , blz. 58.

McKay (2009) , blz. 119-121.

Hannon, Charles. "Faulkner, William". The Oxford Encyclopedia of American Literature. Jay Parini (2004), Oxford University Press, Inc. The Oxford Encyclopedia of American Literature: (e-referentie-editie). Oxford University Press doi:10.1093/acrefore/9780190201098.013.484

"Pirate's Alley Faulkner Society met woorden en muziek" . Wordsandmusic.org. Gearchiveerd van het origineel op 28 juni 2012. Geraadpleegd op 13 augustus 2012 .

McKay (2009) , blz. 119.

Padgett, John; Railton, Stephen, red. (2012). "Flags in The Dust" . The Digital Yoknapatawpha Project . Charlottesville, Virginia: The University of Virginia . Geraadpleegd op 23 februari 2025 .

Porter, Carolyn. William Faulkner Gearchiveerd op 2 december 2020, op de Wayback Machine , New York: Oxford University Press, 2007; ISBN 0-19-531049-7, blz. 37

Parini (2004) , blz. 142.

Williamson, Joel. William Faulkner en Southern History Gearchiveerd 2017-03-05 op de Wayback Machine, New York: Oxford University Press, 1993; ISBN 0-19-510129-4.

" 'Het meest gruwelijke verhaal dat ik me kon voorstellen'" . Washington Post . 8 maart 1981 .
Geraadpleegd op 3 maart 2023 .

Bartunek (2017), p. 98.

Bleikasten (2017), p. 218.

Solomon, Stefan (2017). William Faulkner in Hollywood: Scenarioschrijven voor de studio's . Athene: Universiteit van Georgia. p. 1. ISBN 9780820351148. Gearchiveerd van het origineel op 29 mei 2021 .
Geraadpleegd op 29 mei 2020 .

"Literair Dagboek, 7 mei" . Salon . 7 mei 2002. Gearchiveerd van het origineel op 4 juni 2022.
Geraadpleegd op 4 juni 2022 .

Bartunek (2017) , blz. 100.

Minter (1980) , blz. 201.

Crowther, Bosley (4 juni 2022) . 'To Have and Have Not', met Humphrey Bogart, in Hollywood - Aankomst van andere nieuwe films in de bioscopen hier . The New York Times . Gearchiveerd van het origineel op 4 juni 2022. Geraadpleegd op 4 juni 2022 .

Solomon, Stefan (2017). William Faulkner in Hollywood: Scenarioschrijven voor de studio's . Athene: Universiteit van Georgia. p. 1. ISBN 9780820351148. Gearchiveerd van het origineel op 29 mei 2021 .
Geraadpleegd op 29 mei 2020 .

Bleikasten (2017) , blz. 215-220.

Leitch, Thomas (2016). "Licht! camera! auteur! auteurschap als Hollywood-performance". Journal of Screenwriting . 7 (1): 113-127 . doi : 10.1386/josc.7.1.113_1 .

Spano, Susan (16 september 2011). "William Faulkner's Hollywood" . Smithsonian Magazine .
Gearchiveerd van het origineel op 4 juni 2022. Geraadpleegd op 4 juni 2022 .

"De fascinerende geschiedenis van de Mint Julep" . Town & Country . 10 april 2017. Gearchiveerd van het origineel op 14 oktober 2022. Geraadpleegd op 14 oktober 2022 .

Parini (2004) , blz. 198-199.

Capps (1966), p. 3.

Minter (1980) , blz. 198-200.

Minter (1980) , blz. 198.

"Fictie" . De Pulitzerprijzen . Columbia University. Gearchiveerd van het origineel op 2 april 2019.
Geraadpleegd op 4 juni 2022 .

Hohenberg, John. John Hohenberg: Het streven naar uitmuntendheid , University Press of Florida, Gainesville, 1995, pp. 162-163

"De Nobelprijs voor Literatuur 1949" . Nobelprize.org . Gearchiveerd van het origineel op 2 juni 2020 .
Geraadpleegd op 25 juli 2009 .

"De Nobelprijs voor Literatuur 1949: Documentaire" . Nobelprize.org . Gearchiveerd van het origineel op 31 augustus 2009 . Geraadpleegd op 25 juli 2009 .

"En kärlekshistoria i Nobelprisklass" , Dagens Nyheter (in het Zweeds), Zweden, 9 januari 2010,
gearchiveerd van het origineel op 10 april 2010 , teruggehaald op 22 april 2010

Rife (1983) , blz. 151-152.

Gordon, Debra. "Faulkner, William". In Bloom, Harold (red.) William Faulkner, Bloom's BioCritiques . Philadelphia: Chelsea House Publishing, 2002 ISBN 0-7910-6378-X

"De Nobelprijs voor Literatuur 1949" . NobelPrize.org . Geraadpleegd op 18 maart 2023 .

Powers, Thomas (20 april 2017). "The Big Thing on His Mind" . The New York Review of Books . Vol. 64, nr. 7. ISSN 0028-7504 . Geraadpleegd op 9 mei 2025 .

"Archiefmateriaal van William Faulkner wordt geveild" . Today.com . 28 maart 2013.

- Ringle, Ken (25 september 1997). "Faulkner, Between the Lines" . The Washington Post . Gearcheveerd van het origineel op 8 juni 2022. Geraadpleegd op 18 juni 2021 .
- Blotner, J. en Frederick L. Gwynn, (red.) (1959) Faulkner aan de universiteit: conferenties aan de Universiteit van Virginia, 1957-1958 OCLC 557743504
- Minter (1980) , blz. 246-247.
- Minter (1980) , blz. 247-248.
- Jennifer Ciotta. "Touring William Faulkner's Oxford, Mississippi" . Literarytraveler.com. Gearcheveerd van het origineel op 21 juli 2011. Geraadpleegd op 27 september 2010 .
- Charlotte Renner, "Praten en schrijven in Faulkner's Snopes-trilogie", The Southern Literary Journal , Vol. 15, nr. 1, herfst 1982.
- Pikoulis (1982) , blz. 2.
- Rollyson, Carl (2020). Het leven van William Faulkner . Universiteit van Virginia. ISBN 978-0813944401.
- Stein, Jean (1956). "The Art of Fiction nr. 12" . Paris Review . Lente 1956 (12).
- "TS Eliot, 'Ulysses, Order, and Myth'" in The Dial (nov. 1923)" . www.ricorso.net . Geraadpleegd op 27 maart 2023 .
- Brooks, Cleanth. William Faulkner: Het Yoknapatawpha-land .
- Simon, Julia (2017). "Verwerping en verlossing in Go Down, Moses: boekhouding, afwikkeling, het systeem uitbuiten en rechtvaardigheid" . The Southern Quarterly . 55 (1): 30-54 . ISSN 2377-2050 .
- Cep, Casey (23 november 2020). "William Faulkner's Demons" . The New Yorker . Geraadpleegd op 11 juni 2024 .
- Cep, Casey (23 november 2020). "William Faulkner's Demons" . The New Yorker . Gearcheveerd van het origineel op 22 januari 2021. Geraadpleegd op 12 februari 2021 .
- Mikics, David (3 augustus 2021). "Ellisons Invisible Man en Faulkners Light in August: Een betoog in zwart-wit" . Literaire verbeelding . 23 (2): 194-201 . doi : 10.1093/litimag/imab027 .
- Wagner-Martin, Linda. William Faulkner: Zes decennia kritiek . East Lansing, MI: Michigan State University Press, 2002 ISBN 0-87013-612-7.
- Abadie, Ann J. en Doreen Fowler. Faulkner en de zuidelijke renaissance . Gearcheveerd op 6 maart 2017, via Wayback Machine . Jackson: University Press of Mississippi, 1982 ISBN 1-60473-201-6.
- Camus (1970) , blz. 313-314.
- Levinger, Larry (2000). "De profeet Faulkner" . The Atlantic .
- St. C. Crane, Joan (1989). "William Faulkner aan Eudora Welty: een brief" . The Mississippi Quarterly . 42 (3): 223-227 . ISSN 0026-637X . JSTOR 26475181 .
- Kan, Elianna (9 april 2015). "The Forest of Letters: An Interview with Valerie Miles" . The Paris Review . Gearcheveerd van het origineel op 14 april 2015. Geraadpleegd op 16 april 2015 .
- The Latin Master Gearcheveerd op 24 juni 2021, op de Wayback Machine The Guardian 5 mei 2001
- "De meesters die de Latijns-Amerikaanse bloei beïnvloedden: Vargas Llosa en García Márquez namen het voorbeeld van Faulkner" . El Pais. 21 november 2012. Gearcheveerd van het origineel op 24 juni 2021. Geraadpleegd op 22 juni 2021 .
- Day, Douglas (1980). "Borges, Faulkner en de wilde palmen" . Virginia Quarterly Review . 56 (1). Universiteit van Virginia. JSTOR 26436092 .
- Vegh, Beatriz (1995). "De wilde palmen en Las palmeras salvajes: Het zuidelijke contrapunt Faulkner/Borges" . The Faulkner Journal . 11 (1/2): 165-179 . JSTOR 24907724 .
- Duncan, Alistair B. Claude Simon en William Faulkner Forum voor moderne taalstudies, Vol. IX, nummer 3, juli 1973, pp. 235-252
- Bucaioni, Marco, een enorme schuld aan het modernisme van de 20e eeuw? De prozastijl van António Lobo Antunes en zijn modellen , Repositório da Universidade de Lisboa, 2019, pp. 477-497
- Prescott, Orville (12 mei 1965). "Nog een discipel van William Faulkner" . The New York Times . Gearcheveerd van het origineel op 23 mei 2022. Geraadpleegd op 12 juni 2022 .
- White, EB (1975). De elementen van stijl (3e ed.). p. 22.
- Block, Melissa (13 februari 2017). "William Faulkners huis illustreert zijn impact op het Zuiden" .

NPR.org . Gearchiveerd van het origineel op 11 augustus 2018. Geraadpleegd op 11 augustus 2018 .
"Onze geschiedenis | De PEN/Faulkner Foundation" . www.penfaulkner.org . Geraadpleegd op 3 maart 2023 .

Bartunek (2017) , blz. 97.

Ebert, Roger (29 december 1969). "The Reivers" . RogerEbert.com . Gearchiveerd van het origineel op 9 juli 2021. Geraadpleegd op 2 juli 2021 .

Mills, Warren (15 juni 2006). "Terwijl Melquiades op sterven lag" . Indiana Daily Student .

Blotner (1974) , blz. 1222.

Dugdale, John (19 maart 2009). "Frankrijks vreemde liefdesaffaire met William Faulkner" . The Guardian . Gearchiveerd van het origineel op 4 juni 2022. Geraadpleegd op 4 juni 2022 .

Breathless (1960) – IMDb , geraadpleegd op 16 maart 2023

"National Book Awards – 1951" Gearchiveerd op 28 oktober 2018 via Wayback Machine . National Book Foundation . Geraadpleegd op 31-03-2012. (Met essays van Neil Baldwin en Harold Augenbraum uit de publicaties ter gelegenheid van het 50- en 60-jarig jubileum van de Awards.)

"National Book Awards – 1955" Gearchiveerd op 22 april 2019 via Wayback Machine . National Book Foundation . Geraadpleegd op 31-03-2012. (Met dankwoord van Faulkner en essays van Neil Baldwin en Harold Augenbraum uit de publicaties ter gelegenheid van het 50- en 60-jarig jubileum van de Awards.)

Scott catalogus nr. 2350.

"William Faulkner neemt op schitterende wijze ontslag bij de post met een ontslagbrief uit 1924" . Openculture. 30 september 2012. Gearchiveerd van het origineel op 25 maart 2015. Geraadpleegd op 5 februari 2014 .

Thompson, Jake (11 oktober 2019). "William Faulkner-markering toegevoegd aan Mississippi Writers Trail" . The Oxford Eagle . Gearchiveerd van het origineel op 17 juni 2020. Geraadpleegd op 16 juni 2020 .

"Random House records, 1925–1999" . Gearchiveerd van het origineel op 29 december 2017. Geraadpleegd op 25 mei 2018 .

- Jaillant (2014)

"Onderdrukking en de effecten ervan op individu en maatschappij in Faulkners 'A Rose for Emily'", El-Ruha 5e Internationale Conferentie over Sociale Wetenschappen Proceedings Book, red. Fethi Demir & Mehmet Recep Taş. ISBN 978-605-80857-7-0. 2019. Tunesië. blz. 31-38. www.elruha.org.

Geciteerde werken

bewerking

- Bartunek, CJ (zomer 2017). "The Wasteland Revisited: William Faulkners eerste jaar in Hollywood" . South Atlantic Review . 82 (2): 97–116 . JSTOR 90013647. Gearchiveerd van het origineel op 25 juni 2021. Geraadpleegd op 19 juni 2021 .
- Camus, Albert (1970). Thody, Philip (red.). Lyrical and Critical Essays . Vertaald door Kennedy, Ellen Conroy. Vintage. ISBN 0394708520.
- Capps, Jack L. (lente 1966). "West Point's William Faulkner Room" . The Georgia Review . 20 (1): 3–8 . JSTOR 41396230. Gearchiveerd van het origineel op 25 juni 2021. Geraadpleegd op 19 juni 2021 .
- William Faulkner: Novels 1930–1935 (Joseph Blotner en Noel Polk, red.) (Library of America , 1985) ISBN 978-0-940450-26-4
- William Faulkner: Novels 1936–1940 (Joseph Blotner en Noel Polk, red.) (Library of America , 1990) ISBN 978-0-940450-55-4
- William Faulkner: Novels 1942–1954 (Joseph Blotner en Noel Polk, red.) (Library of America , 1994) ISBN 978-0-940450-85-1
- William Faulkner: Novels 1957–1962 (Noel Polk, red., met aantekeningen van Joseph Blotner) (

- Library of America , 1999) ISBN 978-1-883011-69-7
- William Faulkner: Novels 1926–1929 (Joseph Blotner en Noel Polk, red.) (Library of America , 2006) ISBN 978-1-931082-89-1
 - The Portable Faulkner, red . Malcolm Cowley (Viking Press, 1946). ISBN 978-0-14-243728-5
 - Blotner, Joseph (1974). Faulkner: Een biografie (2 delen) . Random House.
 - Blotner, Joseph. Faulkner: Een biografie . New York : Random House , 1984.
 - Fowler, Doreen, Abadie, Ann. Faulkner en populaire cultuur: Faulkner en Yoknapatawpha . Univ. Press of Mississippi, 1990, ISBN 978-0-87805-434-3
 - Jaillant, Lise. "'Ik ben bang dat ik iets met een gek heb': Nieuwe brieven van Faulkner." Southern Literary Journal 47.1 (2014): 98–114. Gearchiveerd op 29 mei 2021, via de Wayback Machine.
 - Kerr, Elizabeth Margaret en Kerr, Michael M. William Faulkners Yoknapatawpha: een soort hoeksteen in het universum . Fordham Univ Press, 1985, ISBN 978-0-8232-1135-7
 - Koch, Benjamin (winter 2007). "The French Quarter Apprentice: William Faulkner's Modernist Evolution" . Louisiana History: The Journal of the Louisiana Historical Association . 48 (1): 55–68 . JSTOR 4234243. Gearchiveerd van het origineel op 25 juni 2021. Geraadpleegd op 18 juni 2021 .
 - Liénard-Yeterian, Marie. 'Faulkner et le cinéma', Parijs: Michel Houdiard Editeur, 2010. ISBN 978-2-35692-037-9
 - Minter, David L. (1980). William Faulkner, zijn leven en werk . Baltimore, MD: Johns Hopkins University Press. ISBN 9780801823473.
 - McKay, David (herfst 2009). "Faulkners Eerste Oorlog: Conflict, Mimesis en de Resonantie van de Nederlaag" . South Central Review . 26 (3). The Johns Hopkins University Press: 119–130 . doi : 10.1353 / scr.0.0062 . JSTOR 40645990. S2CID 144583260. Gearchiveerd van het origineel op 25 juni 2021. Geraadpleegd op 18 juni 2021 .
 - Phillips, Gene D. (1980). Hemingway en film . New York: Frederick Ungar Publishing Co. ISBN 978-0804426954.
 - Sensibar, Judith L. De oorsprong van Faulkners kunst . Austin: University of Texas Press, 1984. ISBN 0-292-79020-1
 - Sensibar, Judith L. Faulkner en Liefde: De vrouwen die zijn kunst vormgaven, een biografie . New Haven: Yale University Press, 2008. ISBN 978-0-300-16568-5
 - Sensibar, Judith L. Visie in de lente . Austin: University of Texas Press, 1984. ISBN 0-292-78712-X.
 - O'Connor, William Van (1959). William Faulkner . Minneapolis: University of Minnesota Press.
 - Parini, Jay (2004). One Matchless Time: A Life of William Faulkner . New York: HarperCollins. pp. 22–29 . ISBN 0-06-621072-0.
 - Pikoulis, John (1982). De kunst van William Faulkner . Totowa, New Jersey: Barnes & Noble Books. ISBN 97803333300947.
 - Rosella Mamoli Zorzi (2000). William Faulkner in Venetië: Verslag van de Internationale Conferentie Taal, Stilistiek, Vertalingen . Venetië: Marsilio. p. 347. ISBN 9788831776264. OCLC 634327206 . Gearchiveerd van het origineel op 8 september 2019 . Geraadpleegd op 20 augustus 2020 .
 - Rife, David (maart 1983). "De Nobelprijstoespraak van Rex Stout en William Faulkner" . Journal of Modern Literature . 10 (1). Indiana University Press: 151–152 . JSTOR 3831202. Gearchiveerd van het origineel op 25 juni 2021. Geraadpleegd op 18 juni 2021 .
 - Zeitlin, Michael (voorjaar 2016). "Faulkner en de Royal Air Force Canada, 1918" . The Faulkner Journal . 30 (1). Johns Hopkins University: 15–38 . doi : 10.1353/fau.2016.0009 . JSTOR 44578811. S2CID 165335050. Gearchiveerd van het origineel op 24 juni 2021. Geraadpleegd op 17 juni 2021 .
 - Bleikasten, André (2017). William Faulkner: Een leven door romans . Bloomington: Indiana University. p. 218. ISBN 9780253023322. Gearchiveerd van het origineel op 29 mei 2021.

Geraadpleegd op 13 februari 2020 .

Verder lezen
bewerking

- Meriwether, James B., red. (1980). Leeuw in de tuin: Interviews met William Faulkner, 1926-1962 . Lincoln: University of Nebraska Press. ISBN 978-0803230682.

Externe links

- Media van Commons
- Citaten van Wikiquote
- Teksten van Wikisource

====

Digitale collecties =====

- Werken van William Faulkner bij Project Gutenberg
- Werken van William Faulkner in e-boekvorm bij Standard Ebooks
- Werken van William Faulkner bij Faded Page (Canada)
- Werken van of over William Faulkner in het Internet Archive
- Werken van William Faulkner op LibriVox (audioboeken in het publieke domein)

Fysieke collecties

- William Faulkner-documenten aan de Universiteit van Virginia
- William Faulkner-collectie in het Harry Ransom Center
- William Faulkner Familiecollectie (MUM00125)

Andere links

- William Faulkner op IMDb
- Digitale Yoknapatawpha
- Faulkner in Virginia: een audioarchief

From:
<https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/> - **Sasteren-Wiki**

Permanent link:
https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/sasteren/auteurs/william_faulkner?rev=1756704359

Last update: **2025/09/01 05:25**

